

Ο ΚΑΘΕΡΕΠΤΗΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΑΠΡΙΛΗΣ - ΙΟΥΝΗΣ 1981

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΑΡΙΘΜΟΣ 8

Ο ΚΑΘΕΡΕΠΤΗΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΑΠΡΙΛΗΣ - ΙΟΥΝΗΣ 1981

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΙΡΣΤΩΝ ΚΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ Ευδοτία
ΗΜΕΡΟΜ. 31-7-81
ΑΡΙΘ. 24638

«ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ»

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

Συντάσσεται από Επιτροπή

Υπεύθυνος:

Τό Διοικητικό Συμβούλιο του
Συλλόγου.

Γραφεία περιοδικού:

Γεωργίου Β' 13 Ίωαννινα

Τηλεφ. (0651) 28020

Διεύθυνση για την εξυπηρέτηση του
περιοδικού «Καθρέπτης» - Άλληλε-
γραφία

Γιαννούλα Κ. Νότη

Σπ. Μπαλτατζή 25

Τηλ. (0651) - 24.183

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Έσωτερικού Δρχ. : 300

Έξωτερικού Δολ. : 20

ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ —

— ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ:

α) ΙΩΑΝΝΙΝΑ:

ό Ταμίας του Συλλόγου

Δήμος Κ. Τζουβάρας

Πάροδος Εύριπίδου 11

Τηλ. (0651) 28.439

β) ΑΘΗΝΑ:

Κώστας Χρ. Γιωτάκης

Έλληνης 28 - Αιγάλεω

Τηλ. (01) 5985462

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βασίλης Δ. Παπαδημητρίου

Κώστας Δ. Αναστασίου

Γιαννούλα Κ. Νότη

Κώστας Ε. Σιώτος

Αντώνης Δ. Αντωνίου

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΘΛΟΣ

Το μεγάλο όνειρο της γενιάς του 30 ήταν η σύνδεση του χωριού μας με τον αυτοκινητόδρομο που έφτανε στη Φανερωμένη.

Συζητήσεις και κόντρα συζητήσεις στο χωριό. Άλλα το τότε όραμα με κείνες τις προοπτικές και τα τεχνικά μέσα άγγιζε τη σφαίρα της ούτοπίας.

Με την κοσμογονία του 40 - 50 αυτές οι συζητήσεις για ειρηνικά έργα πήγαν στην άκρη.

Μετά το 50 σαν τα πράγματα μπήκαν ξανά στο ρυθμό τους ήρθε και πάλι στο προσκήνιο το πολυσυζητημένο θέμα του δρόμου.

Η νέα γενιά δεν ξέχασε τον μεγάλο καϊμό των πατεράδων της.

Στά 1956 έγινε ο Σύλλογος με βασικό στόχο το δρόμο. Οργανωθήκαμε, τρέξαμε στους τότε ισχυρούς και μας έδωσαν τα πρώτα χρήματα.

Η αρχή έγινε. Και έγινε με τον αείμνηστο συμπατριώτη μας Μήτσο Πραμαντιώτη. Άλλα ύστερα από λίγο δόθηκε η πιο εύκολη και γρήγορη λύση. Η σύνδεση έγινε από την Πλάκα. Αυτή η λύση δεν εξυπηρετεί το χωριό μας. Η σύνδεση με την Πολιτσα είναι η μισή απόσταση.

Ο Σύλλογός μας με απέραντη θέληση και μεγάλο ένθουσιασμό ξεκίνησε να πραγματώσει την πρώτη λύση.

Αρχισε το δρόμο από το χωριό. Με λίγα χρήματα που έδωσαν οι χωριανοί μας και με την βοήθεια των συμπατριωτών μας Χ. Αλεξίου, Χαρ. Τόλη και του πολιτευτή Λευτέρη Καλογιάννη ο δρόμος έφτασε στην Πολιτσα.

Οι ειδικοί και τεχνικοί της Νομαρχίας έμειναν κατάπληκτοι με αυτό που έκανε ο Σύλλογός μας. Το έργο που έγινε είναι της κλάσεως των 15 και πλέον εκατομμυρίων. Είναι συνεχώς μέγας άθλος. Τώρα δεν απομένει παρά η διάνοιξη από Φορτσόι μέχρι Πολιτσα. Δηλαδή, 4 περίπου χιλιόμετρα. Και αυτό θα γίνει. Γιατί χρήματα δόθηκαν, οι συμπατριώτες μας θα βοηθήσουν, αλλά πάνω απ' όλα υπάρχει η μεγάλη θέληση και η αγάπη για το χωριό μας.

Το μεγάλο όνειρο τόσων γενιών πολύ γρήγορα θα γίνει πραγματικότητα. —

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Τή δεύτερη μέρα του Πάσχα ή νεολαία του χωριού μας οργανώσε εκδήλωση στο σχολείο, για τὰ θύματα πολέμου, που θρήνησε τὸ χωριό μας ἀπὸ τὸ 1940 ἕως τὸ 1950.

Ήταν μιὰ ωραία εκδήλωση στὴ σύλληψη καὶ στὴν ἐκτέλεση ποὺ δείχνει τὴν ὄρεξη τῶν νέων νὰ προσφέρουν.

Περιλάβαινε ἐκθεση φωτογραφιῶν ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν θυμάτων, βιογραφικὰ τους σημειώματα, τραγούδια, ποιήματα καὶ σχετικὴ ὁμιλία. Ήταν πραγματικὰ ἕνας μικρὸς φόρος τιμῆς γιὰ τὰ παλικάρια τοῦ χωριοῦ μας, ποὺ χάθηκαν - καὶ ἦταν ὅχι λίγα - ἄλλοι κυνηγώντας ἰδανικά, ἄλλοι γιὰ τὸ ψωμί τῆς φιλίας τους, ἄλλοι ὑπακούοντας στὴν προσταγὴ τῆς Πατρίδας.

Καιρὸς ἦταν νὰ θυμηθοῦμε αὐτοὺς τοὺς νεκροὺς ἔστω καὶ σὰν ὑποχρέωση πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας, ποὺ κρύβονται γιὰ πάντα στὴ γῆ.

Ἰδιαίτερη ἐντύπωση ἔκαμε τὸ μήνυμα ποὺ ἔστειλε ὁ Χρῆστος Σπύρος γιὰ τοὺς συντρόφους, ποὺ μαζί ξεκίνησαν γεμάτοι ἰδανικά νὰ πολεμήσουν τὸν κατακτητὴ καὶ νὰ φέρουν τὴ λευτερίᾳ στὴν πατρίδα.

Ἀναμνήσεις καὶ περιστατικὰ τῆς περιόδου ἐκείνης μᾶς ἀνάφεραν ὁ Βαγγέλης Παπαϊωάννου, ὁ Ἀλέξης Ἀναστασίου, ὁ Γιώργος Πάνος καὶ ὁ Νίκος Νουτσόπουλος.

Γενικὰ ἡ εκδήλωση ἦταν ὁμορφὴ καὶ γέμισε τὴν καρδιά μας συγκίνηση.

Κρίμα ποὺ πολλοὶ συνομήλικοι, συνεργάτες ἴσως καὶ φίλοι μὲ τὰ θύματα δὲν παραβρέθηκαν στὴν εκδήλωση αὐτὴ καὶ ἔχασαν τὴν εὐκαιρία νὰ νοιώσουν ὅτι ἡ ζωὴ αὐτῶν ποὺ χάνονται γιὰ ἕνα σκοπὸ δὲν πηγαίνει χαμένη καὶ νὰ δείξουν, ὅτι οἱ τυχεροί, ποὺ ἐπέζησαν ὕστερα ἀπὸ μιὰ θύελλα, ὅπως ἦταν αὐτὴ τοῦ 1940 ἕως 1950 γιὰ τὴν πατρίδα μας, ἔχουν τουλάχιστον ὑποχρέωση, σὰν ἄνθρωποι, νὰ θυμοῦνται κάπου αὐτοὺς ποὺ χάθηκαν.

Κρίμα γιατί, μὲ πίκρα θὰ τὸ ὁμολογήσουμε, προτίμησαν μιὰ παρτίδα «δηλωτῆς» στὸ καφενεῖο καὶ ἄφησαν τὴν εὐκαιρία νὰ νοιώσουν τὴ συγκίνηση ποὺ πρόσφερε αὐτὴ ἡ εκδήλωση.

Θὰ μπορούσαν οἱ περισσότεροι νὰ μᾶς ποῦν ἀρκετὰ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς. Ἡ θυσία αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων δὲν ἀξίζει τάχα οὔτε τὸ σταμάτημα τῆς «δηλωτῆς» γιὰ μιὰ ὥρα;

Β. Π.

Ὁ Πλάτανος τοῦ Ζαχαρή

Στ' ἀνατολικά τῆς πλατείας, ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπὸ τὰ σκαλιά τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς βρύσης τοῦ χωριοῦ, εἶναι ἕνας ὡραῖος καὶ θαλερὸς πλάτανος.

Σ' ὅλους εἶναι γνωστὸς σὰν πλάτανος τοῦ Ζαχαρή. Καὶ ὀνομάζεται ἔτσι γιατί πήρε τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ τὸν φύτεψε.

Ὁ Ζαχαρῆς, ποὺ οἱ χωριανοὶ μας τὸν λέγανε Ζάχο, ἦταν ἕνας «τύπος».

Κάθε τόπος καὶ κάθε ἐποχὴ ἔχει τοὺς δικούς του γραφικοὺς τύπους. Καὶ ὅταν λέμε τύπους ἐννοοῦμε ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν χαρακτηριστὰ ἔξω ἀπὸ τὰ καθιερωμένα. Παρουσιάζουν μιὰ ἰδιοτυπία. Ἔχουν δική τους φιλοσοφία γύρω ἀπὸ τὴ ζωὴ. Συμπεριφέρονται ὅπως αὐτοὶ θέλουν χωρὶς νὰ νοιάζονται τί θὰ ποῦν οἱ ἄλλοι.

Κάνουν αὐτὸ ποὺ νομίζουν αὐτοὶ σωστὸ καὶ ὅχι αὐτὸ ποὺ νομίζουν οἱ ἄλλοι. Ἕνας τέτοιος τύπος ἦταν καὶ ὁ Ζάχος. Ήταν «χίπυς» τοῦ καιροῦ του. Εἶχε μιὰ ἰδιορρυθμίαν στὴ συμπεριφορὰ του, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔσπαγε πλάκα μὲ δ' αὐτοὺς.

Θυμᾶμαι σὰν τώρα τὸ σαρκαστικὸ του γέλιο... Καὶ διερωτῶμαι σήμερα ποῖος εἶχε δίκαιο. Ἡ καλύτερα ποῖος ἔβλεπε σωστότερα τὰ πράγματα.

Εἶχε μιὰ θαυμαστὴ ἀπλοϊκότητα καὶ καλοσύνη. Δὲν ἔκανε κακὸ σὲ κανένα. Μ' ὅλους ἦταν φίλος καὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὅλοι τὸν βλέπανε μὲ συμπάθεια. Ήταν λίγο φιλάσθενος γιατί οἱ σκληρὲς ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς τοῦ ὑπέσκαψαν τὴν υγείαν του καὶ χάθηκε σχετικὰ πολὺ νέος.

Αὐτὸς ὁ παράξενος Ζάχος φύτεψε τὸ θαλερὸ πλατάνι ποὺ μὲ τὸ πλατὺ του φύλλωμα σκορπίζει τὴ δροσιὰ στὴ πλατεία τοῦ χωριοῦ μας.

Κατέβηκε μιὰ μέρα καὶ κάτω μακριὰ ἀπὸ μιὰ ρεματιά, βρῆκε ἕνα μικρὸ πλατάνι, τὸ ξερίζωσε καὶ τὸ φύτεψε ἐκεῖ ποὺ βρίσκεται σήμερα ὁ θεριεμένος πλάτανος.

Οἱ χωριανοὶ μας θέλεις στὸ μισοσοβαρὸ, θέλεις μὲ τὸ χωρατὸ τὸν βάπτισαν ὁ πλάτανος τοῦ Ζαχαρή. Καὶ ἔτσι τώρα τὸν ξέρουμε.

Ὁ πλάτανος μεγάλωσε, θερίωσε ἅπλωσε τὰ κλωνάρια του καὶ τὸ καλοκαίρι μέσα ἀπὸ τὸ θρόισμα τῶν φύλλων του καὶ τῆς δροσιᾶς ποὺ σκορπίζει δίνει ἕνα μάθημα, εὐποποιίας.

Σήμερα ἔχει δημιουργηθεῖ ὁλόκληρη ἐπιστήμη, ἡ οἰκολογία, γιὰ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος. Γίνεται ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο καὶ τὴν

τηλεόραση καμπάνια νά σεβόμαστε τὸ πράσινο καὶ νά προστατευοῦμε τὰ δέντρα.

Οἱ σημερινοὶ σοφοὶ βλέπετε πὼς σεβάστηκαν τὴν Ἀθήνα, γιὰ παράδειγμα δηλαδὴ. Ὁ δικὸς μας Ζάχος, τότε ποῦ δὲν ὑπῆρχε οἰκολογία, οὔτε ραδιόφωνο, οὔτε τηλεόραση, χωρὶς νὰ τοῦ πεῖ κανεὶς τίποτο, φύτεψε τὸ μικρὸ πλατάνι, τὸ περίφραξε μὲ στοργή, το πότισε, τὸ στέριωσε καὶ τὸ παρέδωσε σὲ μελλούμενες γενιές.

Ὅταν κάνεις κάτι ποὺ ὀφελοῦνται οἱ πολλοί, ἀφήνεις μνήμη, ὑστεροφημία. Καὶ ὁ καλὸς μας Ζάχος δίκαια κέρδισε τὴν ὑστεροφημία.

Τώρα κάντε σύγκριση τῶν τότε καὶ τῶν τωρινῶν «γνωστικῶν» καὶ τοῦ ἀπλοῦχοῦ Ζάχου καὶ βγάλτε σεῖς τὰ συμπεράσματά σας

Κ. Ἀναστασίου

Σκλουπιώτικος ἀναστεναγμός...!

Ἦταν φορτωμένη τ' ἀπκέφαλα μὲ χορτάρια ἀπ' τὸ Ξηροπήγαδο. Τὸ πρόσωπό της ἀναφοκοκκινισμένο ἔλαμπε ἀπὸ ὑγεία καὶ ὁμορφιά. Πῆρε μιὰ ἀνάσα στὸ Σταυρὸ καὶ ξεκίνησε γιὰ τὸ χωριό. Ἐκεῖ τὴ θρῆκε, τάχα συμπτωματικὰ, ὁ πονηρὸς καὶ τῆς τὰ ἔρριξε:

Ἐ κ ε ῖ ν ο ς. Νὰ σέ χασομερίσω ψίχα!

Ἐ κ ε ῖ ν η. "Αἰ γκρεμίς" μᾶς γλιέπ(ου)ν!...

Πὼς ἀλλάζουν οἱ καιροί, χωριανοί!...

Ἀλαταριάς

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ.

Τὸ χωριὸ μας φέτος γιορτάζει τὰ ἑκατὸ του χρόνια ἀπ' τὴν ἀπελευθέρωση. Τὴν 24ην Ἰουνίου 1881 ἀπελευθερώνονται 26 τζουμερκοχώρια μεταξὺ αὐτῶν καὶ τὸ Σκλουῖπο. Ἀπὸ τότε ἐλεύθεροι, πλεον οἱ πρόγονοί μας ἀρχίζουν τὸ δημιουργικὸ τους ἔργο. Φτιάχνουν τ' ἀμπέλια τους, χτίζουν τὰ σπίτια τους καὶ θέτουν τίς βάσεις πάνω σὲς ὅποιες θὰ χτιστεῖ τὸ σημερινὸ χωριό.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

«Τὸ καγκέλι»

Τὸ καγκέλι εἶναι ἓνα πολὺ παλιὸ τραγούδι ποὺ χορεύεται τὴ δευτέρη μέρα τοῦ πανηγυριοῦ στὴ χωραφιά ἀπ' ὅλους τοὺς χωριανούς.

Μπροστὰ χορεύει ἓνας ἀπὸ τοὺς γεροντότερους τοῦ χωριοῦ καὶ μετὰ οἱ νεώτεροι. Ἀκολουθοῦν οἱ γυναῖκες καὶ στὸ τέλος τὰ κορίτσια.

Κάθε στροφή τὴν τραγουδοῦν πρῶτα οἱ μπροστινοὶ καὶ τὴν ἐπαναλαμβάνουν οἱ ὑπόλοιποι μὲ τίς γυναῖκες.

Στὸ χωριὸ ὁ χορὸς αὐτός εἶναι γνωστός μὲ τὸ ὄνομα «κύκλες» γιὰτὶ ὅταν τὸ τραγούδι λέει: «κάμε κύκλες τὸ χορό», ὁ χορὸς γίνεται ὅλο ἡμικύκλια καὶ ἔρχονται ἄλλοι πλάτη μὲ πλάτη καὶ ἄλλοι φάτσα μὲ φάτσα.

Στὸ τέλος τοῦ τραγουδιοῦ ὁ χορὸς ξεδιπλώνεται καὶ γίνεται ὅπως ἦταν στὴν ἀρχή.

Τὸ καγκέλι τραγουδιέται καὶ χορεύεται καὶ σ' ἄλλα χωριά ἴσως μὲ διαφορὲς παραλλαγές. Στὸ δικό μας τὰ τρία τελευταῖα δίστιχα προστέθηκαν τώρα τελευταῖα. Τὰ παραθέτουμε ὅπως μᾶς τὸδῶσε ὁ χωριανὸς μας Κώστας Θ. Νίκος. Τὸ πρῶτο τετράστιχο εἶναι γραμμένο ὅπως ἀκριβῶς τραγουδιέται. Τὰ ὑπόλοιπα τραγουδιοῦνται κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο μὲ ἐπανάληψη τοῦ τελευταίου στίχου, τοῦ προηγούμενου τετραστιχοῦ.

Ὑπάρχει μιὰ ἐκδοχή ὅτι τὸ τραγούδι αὐτὸ χορεύονταν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο γιὰτὶ εἶνε τὴν εὐκαιρία, στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, νὰ πλησιάζουν οἱ χορευτὲς ὁ ἓνας τὸν ἄλλο καὶ νὰ συνηνοῦνται οἱ ἀγωνιστὲς γιὰ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν Τούρκων.

Τέτοιαν ὥρα, Τέτοιαν ὥρα,

τέτοιαν ὥρα ἦταν ἐφές.

Τέτοιαν ὥρα ἦταν ἐφές,

τέτοιαν καὶ παραπροψές.

Τέτοια καὶ παραπροφῆς,
 στὸ χορὸ πού χόρευαν.
 Στὸ χορὸ πού χόρευαν,
 ὅλο ἀγόρια καὶ παιδιὰ.
 "Ὅλο ἀγόρια καὶ παιδιὰ,
 καὶ κορίτσια ἀνύπανδρα.
 καὶ κορίτσια ἀνύπανδρα
 καὶ στή μέση στὸ χορὸ.
 Καὶ στή μέση στὸ χορὸ,
 κάθεται χρυσὸς ἀετός.
 Κάθεται χρυσὸς ἀετός,
 καὶ τσιμπάει τὰ νύχια του.
 Καὶ τσιμπάει τὰ νύχια του,
 τὰ χρυσὰ φτερούδια του.
 Τὰ χρυσὰ φτερούδια του,
 τὸ Θεὸ παρακαλεῖ.
 Τὸ Θεὸ παρακαλεῖ,
 Θέ μου δὲς μου δύναμη.
 Θέ μου δὲς μου δύναμη,
 νὰ χυθῶ ν' ἀδράξω μιά.
 Νὰ χυθῶ ν' ἀδράξω μιά,
 καὶ ἂν δὲν τὴν ἐδιάλεγα.
 Κι' ἂν δὲν τὴν ἐδιάλεγα,
 νᾶπεφταν τὰ νύχια μου.
 Νᾶπεφταν τὰ νύχια μου,
 τὰ χρυσὰ φτερούδια μου.
 Τὰ χρυσὰ φτερούδια μου,
 Μπαῖραχτάρη τοῦ χοροῦ.
 Μπαῖραχτάρη τοῦ χοροῦ,
 σύ πού σέρνεις τὸ χορὸ.
 Σύ πού σέρνεις τὸ χορὸ,
 σὺν κλωνί βασιλικό.
 Σὺν κλωνί βασιλικό,
 σὺν κλωνάρι ἀμάραντο.
 Σὺν κλωνάρι ἀμάραντο,
 νὰ τῷχα στὸν κήπο μου.
 Νὰ τῷχα στὸν κήπο μου,
 νὰ τὸ συχνοπότιζα.
 Νὰ τὸ συχνοπότιζα,
 Τετράδο παράσκευο.

Τετράδο Παράσκευο,
 καὶ Σαββατοκύριακο.
 Καὶ Σαββατοκύριακο,
 μπαῖραχτάρη τοῦ χοροῦ.
 Μπαῖραχτάρη τοῦ χοροῦ,
 σύ πού σέρνεις τὸ χορὸ.
 Σύ πού σέρνεις τὸ χορὸ,
 κάμε κύκλες τὸ χορὸ.
 Κάμε κύκλες τὸ χορὸ,
 κάμε διπλοκάγκελα.
 Κάμε διπλοκάγκελα,
 τρίτο καγκελίσματα.
 Τρίτο καγκελίσματα,
 τέτρα καγκελίσματα.
 Τέτρα καγκελίσματα,
 καὶ κλωθογυρίσματα.
 Καὶ κλωθογυρίσματα,
 μέξ τὸν πέρα μαχαλά.
 Μέξ τὸν πέρα μαχαλά,
 πέθανε μιὰ καλογριά.
 καὶ τὴν πᾶν στήν ἐκκλησιά.
 Καὶ τὴν πᾶν στήν ἐκκλησιά,
 με λαμπάδες με κερί.
 Με λαμπάδες με κερί,
 με λαμπρά κόνισματα.
 Με λαμπρά κόνισματα,
 μ' ἀσημένια θυμιατά.
 Μ' ἀσημένια θυμιατά,
 καὶ ὁ Δεσπότης πάει μπροστά.
 Καὶ ὁ Δεσπότης πάει μπροστά,
 καὶ τρεῖς διάκοι ἀπὸ κοντά.
 Καὶ τρεῖς διάκοι ἀπὸ κοντά,
 ψάλλοντες διαβάζοντας.
 Ψάλλοντες διαβάζοντας,
 καὶ μοιρολογίζοντας.
 Καὶ μοιρολογίζοντας,
 μπαῖραχτάρη τοῦ χοροῦ.
 Μπαῖραχτάρη τοῦ χοροῦ,
 σύ πού σέρνεις τὸ χορὸ.
 Σύ πού σέρνεις τὸ χορὸ,

τράβα σιάσε τὸ χορὸ.
 Τράβα σιάσε τὸ χορὸ,
 εἶμαι ξένος καὶ θὰ ἰδῶ.
 Εἶμαι ξένος καὶ θὰ ἰδῶ,
 καὶ θὰ πάω νὰ μολογῶ.
 Καὶ θὰ πάω νὰ μολογῶ,
 στὰ χωριὰ πού θὰ διαβῶ.
 Στὰ χωριὰ πού θὰ διαβῶ,
 καὶ θὰ με ρωτήσουνε.
 Καὶ θὰ με ρωτήσουνε,
 τί χορὸς ἐγένονταν.
 Τί χορὸς ἐγένονταν,
 διπλο κάγκελος χορὸς.
 Διπλο κάγκελος χορὸς,
 τρίτο καγκελίσματα.
 Τέτρα καγκελίσματα,
 καὶ κλωθογυρίσματα.
 Καὶ κλωθογυρίσματα,
 μιὰ τὸν "Ἄγιο Κωνσταντίνου.
 Μιὰ τὸν "Ἄγιο Κωνσταντίνου,
 τὸ χορὸ δὲν τὸν ἀφήνω.
 Τὸ χορὸ δὲν τὸν ἀφήνω,

μιὰ τὸν "Ἄγιο "Αἱ Νικόλα.
 Μιὰ τὸν "Ἄγιο "Αἱ Νικόλα,
 τί χορὸς θὰ γίνεαι τώρα.
 Τί χορὸς θὰ γίνεαι τώρα,
 μιὰ τὸν "Ἄγιο "Αἱ Θανάση.
 Κι ὁ χορὸς δὲν θὰ χαλάσει,
 μιὰ τὸν "Ἄγιο "Αἱ Γιάννη.
 Μιὰ τὸν "Ἄγιο "Αἱ Γιάννη,
 καὶ ὁ χορὸς πάει γαϊτάνι.
 Κι ὁ χορὸς πάει γαϊτάνι,
 μιὰ τὸν "Ἄγιο "Αἱ Σῆνη.
 Μιὰ τὸν "Ἄγιο "Αἱ Σῆνη,
 ἀπ' τὸ χωριὸ νὰ φύγν σὶ ξένοι.
 ἀπ' τὸ χωριὸ νὰ φύγν σὶ ξένοι
 καὶ τοῦ χρόνου ὅρε παιδιὰ.
 Καὶ τοῦ χρόνου ὅρε παιδιὰ.
 ὅλοι νᾶμαστε καλά.
 "Ὅλοι νᾶμαστε καλά,
 γιὰ νὰ ῥθούμε πάλι ἐδῶ.
 γιὰ νὰ ῥθούμε πάλι ἐδῶ,
 γιὰ νὰ στήσουμε χορὸ.

Κώστα Θεοδ. Νίκου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Πληροφοροῦμε τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Ἀμπελοχωριτῶν ὅτι τὸ
 νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο, πού ἐκλεχτήκε ἀπὸ τίς ἐκλογές στίς 27
 Ἰουνίου 1981, συγκροτήθηκε σὲ σῶμα ὡς ἑξῆς:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΥ
 ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΚΩΝ/ΝΟΣ ΝΟΤΗΣ
 ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΤΣΙΟΥΡΑΣ
 ΤΑΜΙΑΣ: ΔΗΜΟΣ ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ
 ΜΕΛΗ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἀναλαμβάνοντας τὰ καθήκοντά του τὸ νέο Διοικητικὸ Συμβού-
 λιο, ἀπευθύνει ἐγκάρδιο χαιρετισμὸ σὲ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ
 ὑπόσχεται ὁλοκληρωτικὴ ἀφοσίωση στίς ἐντολές τῆς Γενικῆς Συνέ-
 λευσης. Παράλληλα ὅμως, ζητᾶμε τὴ βοήθειά σας καὶ τὴ συνεργασία
 σας πάνω σὲ θέματα τοῦ Συλλόγου μας καὶ σὰς καλοῦμε νὰ μᾶς ἐνη-
 μερῶντε γιὰ τὴ σωστὴ ἀντιμετώπισή αὐτῶν.

ΣΚΛΟΥΠΙΩΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΛΟΥΠΙΩΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ἄγόρια καὶ κορίτσια ἢ φτώχεια τάχει κάνει
νὰ ζοῦνε μονάχα ἀπ' τὴν πανώρια ἐξοχή
μ' ἓνα ζευγάρι παπούτσια καὶ μ' ἓνα φουστάνι
γιὰ ὅλα τους τὰ χρόνια γιὰ κάθε ἐποχή.

Ἡ γενιά μας τότε χωρὶς κόπο
στὶς πλάτες της σήκωνε σ' ἓνα τροβά
μιὰ πλάκα δεμένη μ' ἓνα κοντήλι
κρεμμύδια, μπομπότα, τυρί καὶ αὐγά.

Οἱ δάσκαλοι δούλευαν ὅλες τίς ὥρες
ἀπ' τὸ χάραμα ὡς τὴν νύχτα ἀργά
ἀψηφοῦσαν χειμῶνες κρύα καὶ μπόρες
ἐξέταζαν, διάβαζαν καὶ λέγαν σιγά:

— Παιδιά τὸ διάβασμα τὸ νοῦ ὀξύνει
προάγει τὴν κρίση ὀρθολογικά
φωτίζει τὸ πνεῦμα καὶ ἐφόδια δίνει
γιὰ μιὰ κοινωνία μὲ ἰδανικά.

Μὲ μιὰ φυλλάδα καὶ ἓνα τετράδι
κοντὰ στὸ τζάκι συνεχῶς
ὅλοι διαβάζανε ὡς ἀργὰ τὸ βράδυ
στοῦ φτωχοῦ λυχναριοῦ τὸ τρεμάμενο φῶς.

Στὰ μαθηματικά ἐκεῖνοι οἱ δασκάλοι
ζητούσανε ἰδιαίτερη προσοχή
καὶ ἄμιλλα θέλαν ἐπίσης μεγάλη
στὸ διάβασμα, στὴν ἐκθεση καὶ στὴ γραφή.

Πρόθυμα ἀπαντοῦσαν σὲ κάθε ἀπορία
καὶ τῶχαν σκοπὸ τους οἱ μαθητὲς
μεσ' στὴν ζωὴ τους στὴν ὅλη πορεία
νὰ βγαίνουνε πάντοτε νικητὲς.

Καὶ ὅλοι τους εὐτυχίσαν νὰ δοῦν μαθητὲς
σὲ θέσεις μεγάλες καὶ τρανές
μηχανικῶν, γιατρῶν, στρατιωτικῶν
ὕπαλλήλων τοῦ κράτους καὶ Δ) ντῶν.

Σὲ σένα ἀείμνηστε Χρῆστο Φλούδα
Κώστα Παπαχρήστο, Τσερλίγκα Παντελή
καὶ σένα ἀγαπητὲ μας Μήτσιο Τόλη
εὐγνωμοσύνη μεγάλη ἀνήκει καὶ τιμὴ. —

Δημήτριος Σωτ. Τζουβάρας
(Μούσης)

Ἀγαπητοὶ συγχωριανοί,

Μετὰ τὴ δημοσίευση τοῦ πρώτου μέρους τῆς ἐρευνας «Τὸ Σκλοῦ·
πο καὶ οἱ Σκλουπιῶτες», ποὺ γράφει ὁ συνταξιούχος δάσκαλος Δ, Τό·
λης, ἔγιναν πολλές συζητήσεις γύρω στὸ θέμα αὐτό. Εἰπώθηκαν πολλά
γιὰ τὸ πόσο πλησιάζει ἢ ὄχι στὴν πραγματικότητα ἡ ἐρευνα αὐτή.
Πολλοὶ χωριανοὶ μας καὶ μὴ, εἶπαν διάφορες ἐκδοχὲς εἴτε γιὰ τὴν ὀ·
νομασία τοῦ χωριοῦ μας εἴτε γιὰ τὴν καταγωγή μας.

Πιστεύουμε ὅτι οἱ γνώμες, ποὺ ἀκούστηκαν, δὲν θὰ μείνουν στὸ
στάδιο τῆς συζήτησης τοῦ καφενεῖου.

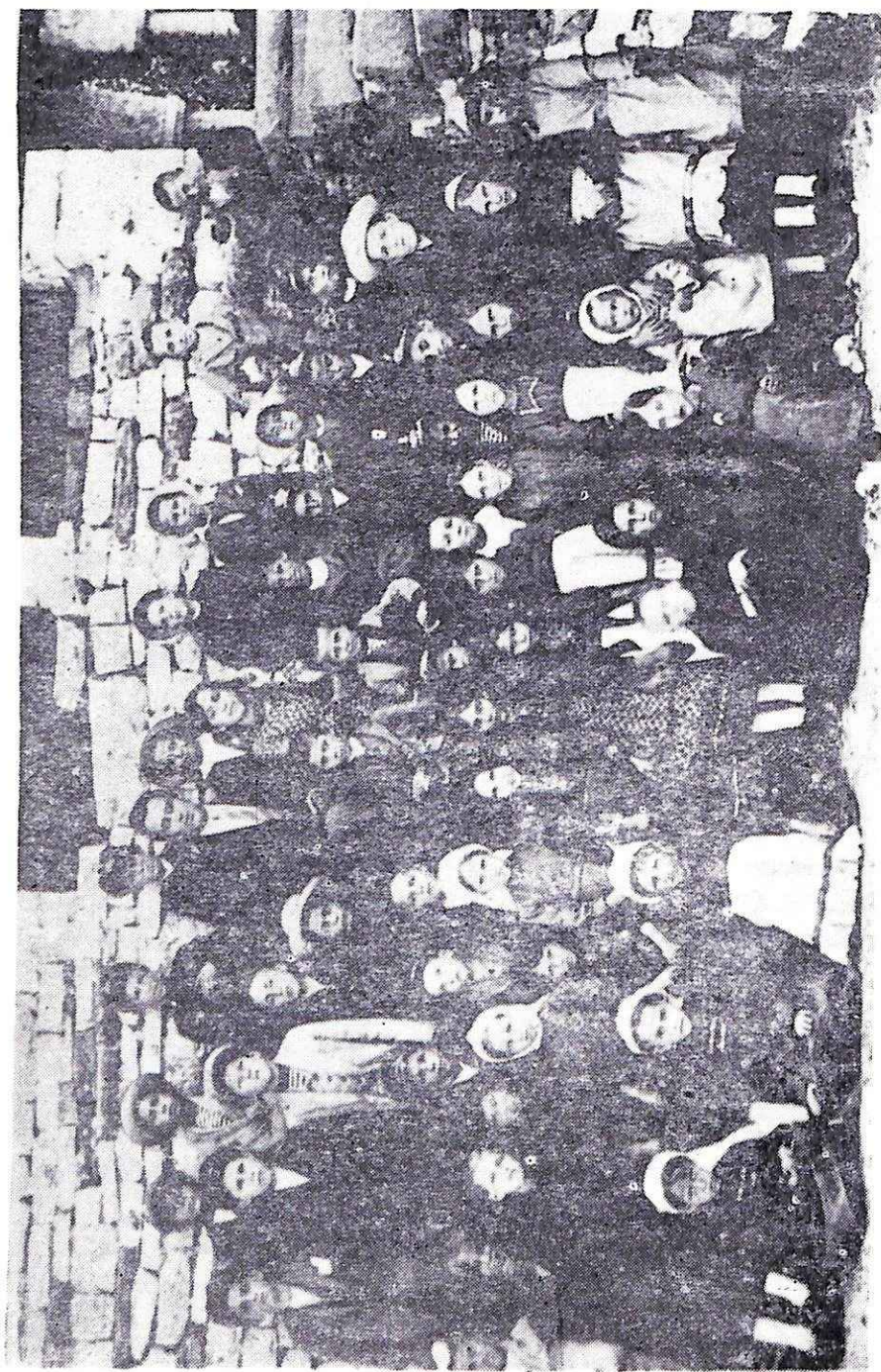
Θά χαροῦμε νὰ ὑπάρξῃ διάλογος μέσα ἀπὸ τὸ περιοδικό καὶ νὰ
στείλῃ γραφτά, ὅποιος ἔχει, στοιχεῖα περισσότερα ἢ διαφορετικά ἀπ'
ὅσα γράφονται. Ἄλλωστε αὐτὸς εἶναι κατὰ κάποιο τρόπο ὁ σκοπὸς
τῆς ἐρευνας. Θέλει νὰ δημιουργηθεῖ ἓνας διάλογος, νὰ ἀκουστοῦν πολ·
λὲς γνώμες, ὥστε νὰ κατασταλάξουμε, ὅσο τὸ δυνατό στὴ σωστότερη,
ἐκδοχή γιατί ὅλοι ξέρομε ὅτι δὲν ὑπάρχουν γραφτά στοιχεῖα εἰδικὰ
γιὰ τὸ θέμα αὐτό.

Περιμένουμε λοιπὸν καὶ πιστεύουμε στὴν ἀνταπόκρισή σας.

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Δ Ω Ρ Ε Ε Σ

Ὁ κ. Γιάννης Παπαϊωάννου δώρισε στὸ Σύλλογο μιὰ μεταλλικὴ
ντουλάπα γιὰ τίς ἀνάγκες τοῦ περιοδικοῦ.

Η φωτογραφία είναι βγαλμένη το καλοκαίρι του 1931 στις εξετάσεις.

Από Αριστερά.

1η σειρά πάνω: Κώστας Κ. Τόλης (πέθανε σε ηλικία 15 χρονών από πνευμονία), Βαγγέλης Γ. Σιώτος, Γιώργος Ι. Αναστασίου (πέθανε το 1981), Κώστας Χρ. Ξεκάρφωτος (πέθανε 16 χρονών από κλώτσημα του μπουλαριού του), ο δάσκαλος Δημ. Τόλης, Ιωάννης Δημ. Πραμαντιώτης, ή Νίτσα Καρατζένη κουινιάδα του Δημ. Τόλη που βρισκόταν στο χωριό, Άλεξης Χρ. Αναστασίου, Ιωάννης Νικ. Ξεκάρφωτος, Χρήστος Λεων. Μητροκώστας, Σωτήριος Χρ. Έξαρχος.

2η σειρά: Στέλιος Άθαν. Πατσούρας, Δημήτριος Χρ. Αναστασίου, Δήμος Χρ. Σιώτος, Στέλιος Νικ. Αντωνίου, Κώστας Στ. Ξεκάρφωτος, Κώστας Νικ. Μητροκώστας (σκοτώθηκε στον εμφύλιο), Στέλιος Γεωρ. Άλεξίου (πέθανε το 1980), Κώστας Δημ. Αναστασίου, Τάκης Ι. Παπαχρήστος, Δήμος Γεωργ. Παπαχρήστου (τουφεκίστηκε από τους Γερμανούς στα Τρίκαλα σε ηλικία 17 χρονών), Κώστας Δημ. Βλάχας, Χρήστος Εύαγγ. Αντωνίου (σκοτώθηκε στον εμφύλιο), Νίκος Άλεξ. Λάμπρου (φαίνεται λίγο το κεφάλι του).

3η σειρά: Χρήστος Ι. Άλεξίου, Γιώργος Λεων. Μητροκώστας (σκοτώθηκε στον εμφύλιο), Κώστας Δημ. Βασιλείου, Χρήστος Γ. Σπύρου (με το καπέλο, φαίνεται λίγο το κεφάλι του), Μιχάλης Δημ. Σιώτος, Χρήστος Δημ. Πραμαντιώτης, Κώστας Γ. Άλεξίου (με το καπέλο), Γιώργος Δημ. Βλάχας (πνίγηκε στη λίμνη στα Γιάννινα σε ηλικία 14 χρονών μαθητής Γυμνασίου), Άλεξης Στελ. Ξεκάρφωτος (π).

4η σειρά: Αποστόλης Κ. Άθανασίου (μάλλον αυτός), Λαμπρινή Κ. Άθανασίου, Αικατερίνη Στέλ. Τόλη συζ. Χρ. Πραμαντιώτη, Αμαλία Χρ. Ξεκάρφωτου, Αικατερίνη Κων. Νουτσόπουλου θυγ. Σοφίας Σπύρου, Βασίλω Νικ. Μητροκώστας, Μαρία Αποστ. Τριάντου, Χαρίκλεια Βασ. Νουτσόπουλου, Δημητρούλα Άλεξ. Λάμπρου, Άγλαϊα Άλεξ. Λάμπρου, Αναστασία Κώστα Βλάχα, Βασίλω πάνου Παπαδημητρίου (είναι παντρεμένη στην Ξάνθη), Μάνθα Μιχ. Νουτσόπουλου, Μαρία Στέλιου Τόλη (κρατάει τη μικρή της αδελφή Χαρίκλεια) (π), Κωνσταντώ Βασ. Παπαδημητρίου, Φώτω Κώστα Νουτσόπουλου.

5η σειρά: Γεωργίτσα Εύαγγ. Ξεκάρφωτου, Λαμπρινή Χαρ. Δήμου (παντρεμένη στους Χουλιαράδες), Αγγελική Κώστα Βλάχα, Αγγελική Χρ. Ξεκάρφωτου (παντρεμένη στα Φράσταντα), Αικατερίνη Χρ. Γιωτάκη (παντρεμένη στα Φράσταντα) και Δημητρούλα Δημ. Γιωτάκη.

Τὸ Σκλοῦπο καὶ οἱ Σκλουπιῶτες

Δ. Τόλης

συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο

Ὁ Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ μας, ὅταν δούλευε στὴν Ἀθήνα, τοῦ εἶπε ὁ συχωριανός μας Γιώργος Νοῦτσος (τώρα Ἀντωνίου, ἀπόστρατος ἀξιωματικός τῆς Χωροφυλακῆς) τὸ παρακάτω περιστατικό.

Στὴ Λέσχη ἀξιωματικῶν ἄκουσε νὰ φωνάζουν κάποιο γέρο ἀξιωματικό Σουλιώτη κ. Νοῦτσο, ὁπότε μιὰ μέρα τὸν πλησίασε καὶ αὐτοσυστήθηκε. Ἐκεῖνος τὸν ρώτησε γιὰ τὴν καταγωγή του καὶ ὅταν ἄκουσε ἀπὸ τὸ «Σκλοῦπο» τῶν Τζουμέρκων, τὸν ξαναχαιρέτησε καὶ χτυπώντας τον χαϊδευτικά τὴν πλάτη, τοῦ λέει:

«Φίλτατε εἴμαστε ἀπὸ τὸ ἴδιο τaráφι, γιατί Ἐξέρω καλὰ πὼς ὀρισμένοι Νουτσαῖοι ὅταν ἔφυγαν ἀπὸ τὸ Σούλι κυνηγημένοι ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐγκαταστάθηκαν στὰ Τζουμέρκα».

Τώρα, γιατί δὲν διατηρήσαμε αὐτὰ τὰ προγονικὰ ὀνόματα ὅλοι, εἶναι ὅτι τὸ 1881 ποὺ ἀπελευθερωθήκαμε ἐγιναν ἐπίσημα μητρώα καὶ οἱ περισσότεροι γιὰ νὰ ἀποφύγουμε τὴ συνωνυμία γραφτήκαμε μὲ ἐπώνυμο τὸ ὄνομα τοῦ πατέρα μας ἢ τοῦ παπποῦ μας, ὅπως συνήθιζαν τότε νὰ μᾶς φωνάζουν. Ἔτσι ὁ Γιώργος τ' Μήτρου ἐγινε Γεώργιος Μήτρου, ὁ Κώστας τ' Τόλη ἐγινε Κώστας Τόλης, ὁ Βασίλης τ' Πάνου ἐγινε Βασίλειος Πάνος κ.οκ.

Ὁ Πέτρος Μπενέκος στὸ βιβλίο του «Ἀπαντα Χουλιαράδων» (σ. 44) ἀναφέρει μὲ λίγα λόγια πὼς τὸ Σκλοῦπο κατοικήθηκε ἀπὸ ἐγκατασταθέντες σ' αὐτὸ κτηνοτρόφους Χουλιαράδες, πρὸ τριῶν αἰώνων καὶ τὴν ἄποψη αὐτὴ στηρίζει στὸ ὅτι, ἀπὸ τὰ παλιὰ χρόνια οἱ Σκλουπιῶτες γιὰ νὰ μὴ ἀποκόψουν τὸ δεσμὸ τῆς καταγωγῆς τους, παντρεύονταν γυναῖκες Χουλιανοῦσες καὶ ἐπαιρναν δασκάλους καὶ παπάδες ἀπὸ τοὺς Χουλιαράδες, μέχρις ὅτου τοὺς διέκοψαν τὸ δεσμὸ, τὰ νῆα σύνορα τοῦ 1881, ὁπότε οἱ Τούρκοι ἀπαγόρευσαν τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὴν γενέτειρά τους.

Δὲν ὑπάρχει ὅπως καὶ σεῖς βλέπετε καμιά λογικὴ καὶ σοβαρὴ ἀπόδειξη γιὰ νὰ στηρίξει τὴν ἄποψη αὐτή.

Ἔπειτα... εἶναι ἀποδεικτικά στοιχεῖα ἢ παντρεῖα Σκλουπιωτῶν μὲ Χουλιανοῦσες ἢ οἱ παπάδες καὶ δασκάλοι Χουλιαράδες, ποὺ ὑπηρετοῦν στὸ Σκλοῦπο;

Μήπως Χουλιαράδες δὲν παντρεύονταν Σκλουπιώτισσες κοπέλες; Ὁ καθένας ὅπως καὶ ὅπου ταίριαζε ἔκανε τὸ γάμο του. Ἔτσι δὲν γίνεται καὶ σήμερα;

Κατόπιν τῶν ὅσων εἶπαμε παραπάνω βγαίνει πὼς ὁ πρῶτος οἰκισμὸς στὸ χωριὸ μας ἐγινε ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἀπὸ καταδιωκόμενους Ἑλληνες Ξενομερίτες.

Ὁ Γιάνν' Μήτρος Χρῆστος λέει ὁ Πρόεδρος θυμήθηκε στὰ χρόνια του, τὸ χωριὸ μὲ 16 μόνο σπιτία καὶ ἔπειτα ἀπὸ συλλογισμοὺς βγάζει τὸ συμπέρασμα πὼς τὸ χωριὸ κτίστηκε ἀπὸ 120 - 200 χρόνια.

Ἡ πιθανότητα λοιπὸν τῆς ἐγκατάστασης Ξενοχωριτῶν στὰ μέρη μας ἐπὶ Τουρκοκρατίας οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν τὸν πρῶτον οἰκισμὸ, μπορεῖ νὰ ὑποστηριχθεῖ, γιατί τὸ μέρος ἄγονο καὶ ἀπομονωμένο ὅπως ἦταν γιὰ κανέναν δὲν παρουσίαζε ἐνδιαφέρον. Μόνο γιὰ καταφύγιο ἦταν κατάλληλο.

Ἦταν ἓνα μέρος δασωμένο, κατάλληλο γιὰ κτηνοτροφία, ἀνώμαλο μὲ ράχες καὶ ραχοῦλες, βαθιὲς νεροσυρμές καὶ ἀπόκρημνες ρεματιές, κακοτράχαλο, δύσβατο, ἀπομονωμένο καὶ ξεκομμένο ἀπὸ τὸν κόσμο, περικλεισμένο ἀπ' ὅλα τὰ μέρη, ἐκτός ἀπὸ τὸν βοριά, μὲ λόφους καὶ λοφοσειρές βραχῶδεις... Ἦταν μιὰ φυσικὴ ἀπόρθητη γωνιά.

Ἄν θελήσει κάποιος καὶ σήμερα ἀκόμα νὰ κρυφτεῖ ἐκεῖ, δὲν θὰ μπορέσουν νὰ τὸν ἀνακαλύψουν, ὄχι μόνο τ' ἀποσπάσματα μὲ τὰ γυμνασμένα σκυλιά, ἀλλὰ οὔτε σύνταγμα ὁλόκληρο.

Ἴσως ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῶν Σχολείων κ. Δημ. Ι. Παπαδημητρίου καὶ ὁ παιδίατρος κ. Ἀπόστολος Τόλης, οἱ ὁποῖοι μαζί ἀσχολήθηκαν κάποτε μὲ τὴν ἱστορία τοῦ Σκλοῦπου, ἐκδώσουν βιβλίο, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ μᾶς διαφωτίσουν καὶ πιθανὸν νὰ μᾶς λύσουν τίς ἀπορίες ποὺ ὅλοι σήμερα ἔχουμε.

Ὁ μπάρμπα Γιάννης, πατέρας τοῦ πρώτου, γνωστικός καὶ ἔξυπνος ὅπως ἦταν, θὰ ἤξερε πολλὰ γιὰ τὸ χωριὸ μας.

Μετὰ τὸ 1928 τὸ χωριὸ πῆρε ἄλλο ὄνομα. Ἀπὸ Σκλοῦπο ἐγινε Κεδριά, ἀπὸ τὰ πολὺ χαμηλὰ κέδρα ποὺ ἦταν ἐδῶ κ' ἐκεῖ στὸ χωριὸ, καὶ ἀργότερα, ἐντὸς τοῦ 1929 πάλι μετονομάστηκε εἰς Ἀμπελοχώρι γιὰ τ' ἀμπέλια του.

Καὶ τώρα μὲ τὸ δίκιο του ἐρχεται τὸ ἐρώτημα. Γιατί δὲν ἀσχολήθηκε κανένας Σκλουπιώτης ποτέ μὲ τὴν ἐρευνα γιὰ ν' ἀποδειχθεῖ ποιά εἶναι ἡ ἀλήθεια;

Πολλοὶ εἶναι οἱ λόγοι. Πρῶτον διότι δὲν ὑπῆρχε κανένα γραπτὸ, οὔτε στὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας ὅπου συνήθιζαν νὰ γράφουν οἱ παλιοὶ ὀρισμένα γεγονότα οὔτε ἐπιγραφές ἐκτός ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία 1872 ποὺ ἦταν γραμμένη στὸ χαγιάτι ἡ ἡμερομηνία ποὺ κτίστηκε ἡ παλιὰ μας ἐκκλησία.

Αὐτὸς ὁ λόγος μᾶς ἔκανε ὅλους ἀδιάφορους καὶ ἀθελά μας ἀπὸ

άδυναμία, παραδινόμασαν στην αδράνεια, όπως παραδίνεται ο άοπλος στρατιώτης στον έχθρο.

Μεγάλο τὸ πρόβλημα τῆς ἐξοικονόμησης τῶν ἀπαραίτητων γιὰ τὴν Ζωὴ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Ὁ καθένας εἶχε τὶς σκοτοῦρες του, τὶς ἐγνοίες του καὶ κοίταζε τὴν ἐρημιὰ του. Οὔτε τὸν καιρὸ, οὔτε τὴν ὄρεξη εἶχε ν' ἀσχοληθεῖ μὲ κάθε ἄλλη «μέριμνα». Ὅλοι κτίστες στὸ ἐπάγγελμα (95%) ἐργάζονταν ὅκτῳ μῆνες τὸ χρόνο στὰ ξένα καὶ μόλις κατάρθωναν νὰ οἰκονομήσουν καλαμπόκι γιὰ τὸ μισὸ χρόνο ἢ καὶ λιγώτερο, ἐνῶ τὸ ἀγῶγι (μεταφορὰ) στοίχιζε περισσότερο ἀπὸ τὴν ἀγορά.

Γιὰ νὰ συμπληρώσουν τὴν τροφή τους πωλοῦσαν ὅτι πολύτιμο εἶχαν (ἀσημοζώναρα, κουμποθλιές, σκουλαρίκια, δακτυλίδια), ἀκόμα καὶ οἰκογενειακὰ κειμήλια. Τὶς παραδοσιακὰς στολὲς τὶς ξύλωναν γιὰ νὰ ντύσουν τὰ παιδιὰ τους καὶ ἄσπρες φουστανέλες μὲ πολλὰ λαγκιόλια, τὶς ἔκοβαν γιὰ νὰ κάνουν ἐσώρουχα.

Ἀπὸ τὰ κτήματά τους τὰ ἔσοδα ἦταν μηδαμινά. Οὔτε οἱ κόποι δὲν ἔδιναν. Τὶ καρπὸ νὰ κάμουν τὰ ξερὶκὰ χωράφια; Μὲ τὸ «βρέξε Θεέ μου νὰ γίνῃ ἡ κολοκυθιά μου», γίνεται προκοπή; Τὸ νερὸ ἦταν λιγοστὸ. Οἱ κάτοικοι ὑδρεύονταν μόνο ἀπὸ μιὰ βρυσοῦλα στὴν «Γκάτεση» 15' (λεπτά) ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ καὶ ἀπὸ τὸ μοναδικὸ πηνάδι, ποῦ ἦταν κάτω ἀπὸ τὴ μεγάλη λεύκα τοῦ Παπαδημήτρη. Ἡ κτηνοτροφία ἦταν κι' αὐτὴ ἀτροφική. Λίγες γίδες ὁ καθένας γιὰ τὸ γάλα του, γιατί οἱ βοσκές ἦταν περιορισμένες καὶ ὁ τόπος λίγος. Γι' αὐτὸ οἱ πολλοὶ εἶχαν δεύτερα μικρὰ σπιτάκια σὲ τοποθεσίες ὅπου εἶχαν τὰ περισσότερα χωράφια καὶ βοσκότοπους, ὅπως στὴν «Πολιτσία» στὸ «Στενὸ» στοὺς «Στόκους» στὴν «Παπάλια» καὶ στὴν «Γκιούρω» ὅπου καὶ σήμερα ἀκόμα ἐξακολουθεῖ νὰ πηγαίνει ὁ Χρῆστος τοῦ Κώστα Γέροντα.

Τὸ μόνο ἔσοδο, μικρὸ κι' αὐτὸ ἀλλὰ σίγουρο, ἦταν τὸ κρασί, τὸ περιζήτητο Σκλουπιώτικο κοκκινέλι καὶ γλυκόπιστο τσίποινο. Ποῦ ὅμως νὰ τὸ πουλήσουν; Νὰ τὸ πηγαινοῦν στὴν πόλη; Ὅ,τι θὰ ἔπαιρναν θὰ τὸ πλῆθωναν στὸ ἀνώνι. Γι' αὐτὸ τὸ περισσότερο τ' ὅπιναν οἱ ἴδιοι καὶ πολὺ λίγο πουλοῦσαν ἐπὶ τόπου μὲ μικρὴ τιμὴ. Τὴν κατάστασιν αὐτὴ θυμοῦμαι κ' ἐγὼ καθὼς καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Σκεφθεῖτε τώρα τί γινόταν ἐπὶ Τουρκοκρατίας.

Ἴσως αὐτὲς ἦταν οἱ αἰτίες ποὺ στοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους γιὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Γένους τὸ 1821 καὶ μετέπειτα, δὲν παρουσίασαν οἱ Σκλουπιῶτες ἱστορία καὶ δράση.

Ὁ Νικολὸ Τζουβάρας, γιὰ τὸν ὁποῖο γράφει, ὁ συγχωριανὸς μας ἡθοποιὸς κ. Κώστας Τζουβάρας, στὸ δημοσίευμά του «Ἡ Λαζαρίνα» (Καθρέπτης φύλ. 3 σελ. 13) μᾶλλον κατσκοκλέφτης ἦταν παρὰ ἄρμα-

τωλὸς καὶ κλέφτης, διότι δὲν ἀκούσαμε ποθενὰ γιὰ τὴν παλληκαριά ἢ τὰ κατορθώματά του στοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους τοῦ 1821.

Ὅσο γιὰ τὸν ὀπλαρχηγὸ Νικολὸ Τζοβάρρα ποῦ ἀναφέρεται στὴν ἱστορία, στοὺς ἀγῶνες κατὰ τῶν Τούρκων στ' Ἀγραφα δὲν εἶναι ἐξακριβωμένο ὅτι ἦταν ὁ Σκλουπιώτης, χωρὶς καὶ νὰ ἀποκλείεται.

Συνεχίζεται

Ἀπὸ μιὰ ἐπίσκεψιν στὸ σχολεῖο τοῦ χωριοῦ μας διαπιστώσαμε ὅτι ὑπάρχει ξενώνας μὲ τέσσερα κρεβάτια καὶ μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα νὰ ἐξυπηρετηθοῦν οἱ ἐπισκέπτες. Ἀπὸ συζητήσεις ποὺ κάναμε μάθαμε ὅτι ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ ξενώνα ἐγίνε μὲ χρήματα ποὺ πρόσφεραν οἱ παρακάτω χωριανοὶ μας.

1. Νικόλαος Χ. Ἀντωνίου	10.000	13. Χρῆστος Δ. Κόκκινος	500
2. Ἰωάννης Δ. Πατσούρας	5.000	14. Δημήτριος Ἀν. Ἀντωνίου	500
3. Νικόλαος Γ. Ἀλεξίου	3.000	15. Βασίλειος Ἀθ. Κίτσος	500
4. Χρῆστος Γ. Ἀλεξίου	2.000	16. Κων. Θ. Νίκος	500
5. Χαρίλαος Δ. Τόλης	2.000	17. Νικόλαος Δ. Σιώτος	500
6. Ἀπόστολος Δ. Τόλης	1.000	18. Ἰωάννης Ἀπ. Βλάχος	500
7. Παπακώστας Μπαλωμένος	1.000	19. Ἰωάννης Γερ. Μπόχτης	300
8. Νικόλαος Ι. Βλάχος	500	20. Ἰωάννης Ἀπ. Σιώτος	300
9. Δημήτριος Κ. Ἐξαρχος	500	21. Δημ. Κ. Τζουβάρας	300
10. Χρῆστος Ι. Σιώτος	500	22. Ἀντώνιος Χαρ. Μπαλωμένος	200
11. Νικόλαος Ι. Γέροντας	500	23. Βασίλειος Γ. Ἀλεξίου	1.000
12. Χρῆστος Εὐαγγ. Σιώτος	500		

ΣΤΟ ΦΙΛΟ ΜΑΣ ΧΡΗΣΤΟ

Πάνω στὸν ἀνθὸ τῆς νιότης σου ἔφυγες καὶ σὺ ἀξέχαστε κι ἀγαπημένε φίλε, Χρήστο. Δίμηνο δὲν πέρασε ἀπὸ τότε, ποῦ χάσαμε τὸ Χριστόφορο κι ἦρθε τώρα καὶ ὁ δικὸς σου χαμὸς νὰ προσθέσει ἀβάσταχτο πόνον στὴν καρδιά μας. Ἐφυγες καὶ σὺ παράκαιρα ὁμορφοπαλικάρι. Κρατᾶμε γιὰ παρηγοριά τὴ γλυκιά σου μορφή καὶ τὸ ζεστὸ σου χαμόγελο. Θά θυμόμαστε πάντα τὴν εὐγενική σου καρδιά καὶ τὰ γλυκὰ σου λόγια.

Μὲ ἀπέραντη θλίψη σοῦ στέλνουμε στερνὸ χαιρετισμὸ.

Αἰώνια ἡ μνήμη σου ἀγαπημένε φίλε.

Ἄς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα ποῦ σέ σκέπασε.

Οἱ φίλοι σου.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΠΕΡΧΟΜΕΝΟΥ Δ.Σ.

Μεστή και γόνιμη ή θητεία του απερχόμενου Συμβουλίου.

Γενική ήταν η επιδοκιμασία της πλειοψηφίας των μελών και η αναγνώριση της γόνιμης δραστηριότητας του Δ.Σ. παρά τις δυσχέρειες και τις αντίξοες συνθήκες, ιδιαίτερα στο πολιτιστικό έργο, που αντιμετώπισε το τελευταίο τετράμηνο, τόσο το Δ.Σ., όσο και όλα τα μέλη του Συλλόγου, από το χαμό τριών νεωτάτων μελών του Συλλόγου.

Την 27 'Ιουνίου και στην αίθουσα του 'Επαγγ. Βιοτ. 'Επιμελητηρίου, έγινε η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου.

(96) άτομα - μέλη υπερέκλυαν την απαρτία της Γενικής Συνελεύσεως, που από ώρα 18.00' είχαν καταλάβει τις θέσεις της αίθουσας.

Πριν αρχίσουν οι εργασίες, ορίστηκε το Προεδρείο της Συνέλευσης που θα διευθύνει τις συζητήσεις των μελών πάνω στα θέματα της ημερήσιας διάταξης που ήταν:

1. Διοικητικός 'Απολογισμός απερχόμενου Δ.Σ.
2. Συζήτηση - τυχόν προτάσεις των μελών για θέματα Συλλόγου.
3. 'Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη μελών Δ.Σ. και 'Εξελεγκτικής 'Επιτροπής.

'Ομόφωνα εξελέγη το Προεδρείο της Γενικής Συνέλευσης, με Πρόεδρο τόν Δημ. Κ. Τζουβάρα, Γραμματέα τή Γιαννούλα Κ. Νότη και ψηφολέκτες Στυλ. Κ. Ξεκάρφωτο και 'Απόστολο Ν. Κόκκινο.

'Ο Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης, ευχαρίστησε τα μέλη για την έκλογή του Προεδρείου και αξίωσε όπως οι συζητήσεις γίνουν ήρεμες και πολιτισμένες «σαν Σκλουπιώτες» όπως χαρακτηριστικά τόνισε ο Πρόεδρος κ. Τζουβάρας.

Παράλληλα, υποσχέθηκε ότι οι εργασίες της Γ. Σ. θα διεξαχθούν ομαλά και με άφογο δημοκρατικό τρόπο.

Τελειώνοντας ο Πρόεδρος της Γ. Σ. έδωσε το λόγο στον Πρόεδρο του απερχόμενου Δ.Σ. που ανέπτυξε με σαφήνεια και λίγα λόγια τα αξιόλογα επιτεύγματα της προσπάθειας του Δ. Σ., μέσα στη διετία, τα όποια αναφέρονται στην ακόλουθη λογοδοσία του.

'Αγαπητοί χωριανοί, μέλη του Συλλόγου των 'Απανταχοῦ 'Αμπελοχωριτών:

Πέρασαν δύο (2) χρόνια, αφ' ότου αναλάβαμε με έντολη δική σας, τη διαχείριση όλων των θεμάτων του Συλλόγου μας.

Και σήμερα, όπως είναι φυσικό, βρισκόμαστε ενώπιόν σας για να λογοδοτήσουμε σε σας, που είστε έντολές μας. Γιατί, πέρα από τις καταστατικές υποχρεώσεις, πιστεύουμε ότι η λογοδοσία, ο έλεγχος και η κριτική, αποτελούν το τ'ίπτυχο της δημοκρατικής λειτουργίας. Με κάθε δυνατή συντομία, θα προβώ στην περιληπτική υρίθμηση των επιτευγμάτων δύο γόνιμων και καρποφόρων ετών. Κοντολογής θα σας υπενθυμίσω τις δραστηριότητες του Συλλόγου, μέσα στη διετία, γιατί με τη συμμετοχή σας, τις δημιουργήσατε.

Νά, λοιπόν, τ' αποτελέσματα της δραστηριότητάς μας στα δύο χρόνια, που πέρασαν και είμαστε πρόθυμοι να ακούσουμε κάθε καλόπιστη κριτική πάνω στα πεπραγμένα, που θα αποβεί εποικοδομητική, για το καλό του Συλλόγου μας.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑ:

- α. — Διαπλάτυνση της εξωτερικής θύρας του Νεκροταφείου, τοποθέτηση σιδερόπορτας και εγκατάσταση βρύσης νερού μέσα στο χώρο του Νεκροταφείου.
- β. — Διάθεση τσιμέντων για την τσιμεντόστρωση του δρόμου πλατανάκι Πλατείας μέχρι το σπίτι της Δήμαινας.
- γ. — 'Αγορά προστατευτικής σχάρας διοχετεύσεως των νερών του Δημοσίου δρόμου (έξω από το σπίτι του Γρηγ. Πάνου).
- δ. — 'Αντικατάσταση των μεγαφώνων του Κοινοτικού Τηλεφωνείου.
- ε. — 'Αγορά κλινοσκεπασμάτων και χρησιμοποίηση αυτών για τόν ξενώνα (χρησιμοποιήθηκε προς τούτο μία αίθουσα του Δημ. Σχολείου).
- στ) — Τέλος, διάφορες μικροεργασίες όπως η επισκευή της τηλεόρασης, ωρολογίου, αγορά θερμάστρας πετρελαίου στο τηλεφωνείο κλπ.

ΔΡΟΜΟΣ ΠΟΛΙΤΣΑΣ:

Κατ' αρχήν τελείωσε, σε πρώτη φάση, η αρχική διάνοιξη του δρόμου Χωριό - Πολιτσάς. Γίνονται ενέργειες για τη διάνοιξη του υπόλοιπου τμήματος Φορτώσι - Πολιτσά. 'Η μελέτη είναι ήδη έτοιμη τα χρήματα (500.000) είναι στη διάθεσή μας και απομένει να ανατεθεί το έργο, από την Κοινότητα, σε ένα χωριανό εμπειροτέχνη, για τη διάθεση των χρημάτων στην προμήθεια καυσίμων, έκρηκτικών κ.λπ.

"Οποιος επιθυμεί και θέλει να βοηθήσει, να δηλώσει τώρα, προκειμένου να προταθεί από τόν Πρόεδρο της Κοινότητας η ανάθεση του έργου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΟΜΕΑ:

Μέσα στα πλαίσια των οικονομικών δυνατοτήτων του Συλλόγου, το Διοικητικό Συμβούλιο κινήθηκε και προς τον τομέα της συμπαράστασης και αλληλεγγύης προς τους χωριανούς, που είχαν άμεσο οικονομική ένιχση. Όπωςδήποτε ή πράξη αυτή του Δ.Σ. ήταν συμβολική και απέβλεπε περισσότερο στην ήθική συμπαράσταση των οικογενειών αυτών. Συγκεκριμένα βοηθήθηκαν τρεις οικογένειες, Ιωαννίνων μία των Αθηνών λόγω σεισμού και μία του χωριού με συνολικό ποσό 26.000 δραχμές.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ:

Στή θητεία μας αποφασίστηκε και επανεκδόθηκε το περιοδικό Καθρέπτης. Ήδη διανύεται το δεύτερο έτος εκδόσεώς του και έχουν σταλεί 250 τεύχη σε κάθε έκδοση, δηλαδή σε όλους τους Αμπελοχωρίτες σε οποιαδήποτε γωνιά της γής και αν βρίσκονται.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ:

Πραγματοποιήθηκαν 5 συνεστιάσεις (βασιλόπιτα - Αποκριές), 4 εκδρομές στο έσωτερικό και 2 στο έξωτερικό. Έλαβαν μέρος στις εκδηλώσεις αυτές 1.331 άτομα. Γιορτάστηκε το έτος του παιδιού στο χωριό μας και διανεμήθηκαν δώρα στα παιδιά του χωριού μας.

Τέλος δόθηκαν με πρωτοβουλία του Συλλόγου μας, μία θεατρική παράσταση του Ήπειρωτικού Θεάτρου στο χωριό μας και δύο παραστάσεις του Θεσσαλικού Θεάτρου στο Παλλάδιο. Όπως αντιλαμβάνεστε οι εκδηλώσεις αυτές ήταν μεγάλης πολιτιστικής σημασίας και προβολής του Συλλόγου, στην πόλη μας.

ΤΟΜΕΑΣ ΑΜΙΛΛΑΣ - ΠΡΟΟΔΟΥ ΜΑΘΗΤΩΝ:

Βραβεύτηκαν για τις επιτυχίες των, μέσα στη διετία:

24 μαθητές για τα Λύκεια	78.000
3 μαθητές για τα ΚΑΤΕΕ	15.000
5 μαθητές για τα Παν)μια	40.000
Σύνολο χρημάτων	133.000 δρχ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΟΜΕΑ:

Σήμερα ο Σύλλογος έχει 244 μέλη εκ των οποίων 206 είναι ταμειακώς εντάξει.

Το ταμείο του Συλλόγου έχει ως εξής:

α. — Βιβλιάριο Τράπεζα Πίστewς	75.139 δρχ.
β. — Βιβλιάριο Τράπεζα Έθνικης	20.000 δρχ.
γ. — Μετρητά	27.651 δρχ.
Σύνολο	122.790 δρχ.

Τα οικονομικά του Συλλόγου για το άπερχόμενο Δ.Σ. είναι άριστα, αν ληφθεί υπόψη ότι έγινε ή διάνοιξη του δρόμου Πολιτσάς και οι υποχρεώσεις προς τρίτους είναι μηδέν.

Επίσης έγιναν τα εξής έγγραφα προς τις Δημόσιες Υπηρεσίες:

- Προς τον Νομάρχη Ιωαννίνων για την επισκευή του ύδραγωγείου του χωριού μας.
- Προς τη Δ)νση Γεωργίας Νομαρχίας Ιωαννίνων για την έγκριση πιστώσεως άδρεύσεως 500 στρεμμάτων του χωριού μας.
- Προς την VIII)μεραρχία για την προμήθεια των στολών του χορευτικού Όμιλου (φουστανέλλα και τσαρούχι).

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ:

Μία γραφομηχανή

Μία τηλεόραση

Μία μηχανή λήψεως και προβολής

Μία θερμάστρα πετρελαίου στο Κοιν. Γραφείο.

Μία θερμάστρα πετρελαίου στο τηλεφωνείο.

Μία μεταλλική άρχειοθήκη

Ένας μετασχηματιστής με δύο μεγάφωνα στο τηλεφωνείο.

Τελειώνοντας το Διοικητικό Συμβούλιο, αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει:

1. — Όλα τα μέλη του Συλλόγου, που με τη συμμετοχή τους συμπαράστηκαν σε όλους τους τομείς δράσης του Συλλόγου.

2. — Τους Κώστα Νότη και Κώστα Πραμαντιώτη, που διέθεσαν, ένα μέρος του γραφείου των, για την εξυπηρέτηση των αναγκών του Συλλόγου.

3. — Τους Χρήστο Άλεξίου, Χαρίλαο Τόλη, Γιάννη Παπαϊωάννου και Λευτέρη Καλογιάννη, για τη σημαντική βοήθεια που προσέφεραν στη διάνοιξη του δρόμου Πολιτσάς.

Μετά τη λογοδοσία του Προέδρου του Συλλόγου και αφού έγιναν διάφορες έρωτήσεις ενημερωτικού περιεχομένου, πάνω στα πεπραγμένα της διετίας, ακολούθησε συζήτηση επί του δεύτερου θέματος της ημερήσιας διάταξης.

Η όλη συζήτηση περιστράφηκε σε δύο ενδιαφέροντα θέματα, ήτοι στη διάνοιξη του υπόλοιπου τμήματος του δρόμου Αμπελοχώρι Φορτώσι και στο περιοδικό «Καθρέπτης».

Η σωστή χάραξη του δρόμου και ή καλύτερη διάθεση και αξιοποίηση των 500.000 δραχμών που έχουν έγκριθεί από το πρόγραμμα για τη διάνοιξη του τμήματος Πολιτσάς - Φανερωμένης, ήταν το συμπέρασμα των συζητήσεων των μελών της Γενικής Συνέλευσης.

Ἡ βελτίωση τῆς ποιότητας τῆς ὕλης τοῦ περιοδικοῦ καὶ ἡ ἀνανέωση τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ τὴν παρούσα Γ. Σ., ἦταν τὸ δεύτερο θέμα τῆς συζητήσεως.

Ἐπ' αὐτοῦ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις πρότεινε νὰ παραμείνει ἡ σημερινὴ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ παράλληλα δέχτηκε τὴ διεύρυνση αὐτῆς μὲ νέα πρόσωπα - μέλη τοῦ Συλλόγου, ποὺ ἐκδήλωσαν τὴν ἐπιθυμία τους νὰ βοηθήσουν τὸ ἔργο τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἔτσι ἡ Συντακτικὴ ἐπιτροπὴ γιὰ τὴ νέα διετία, θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἑξῆς μέλη:

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Κώστα Ε. Σιώτο
2. Κώστα Δ. Ἀναστασίου
3. Βασίλη Δ. Παπαδημητρίου
4. Ἀντώνη Δ. Ἀντωνίου
5. Γιαννούλα Κ. Νότη

Τὸ τρίτο θέμα τῆς ἡμερήσιας διάταξης ἦταν ἀρχαιρεσίαις γιὰ τὴν ἀνάδειξη μελῶν Δ.Σ. καὶ Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀπὸ τὰ μέλη ποὺ ἐνδιαφέρονταν γιὰ τὴ Διοίκηση τοῦ Συλλόγου ὑποβλήθηκαν οἱ ὑποψηφιότητες γιὰ τὸ Δ.Σ. καὶ τὴν Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ.

Γιὰ τὸ Δ. Σ.

- 1) ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΥ
- 2) ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΤΣΟΥΡΑΣ
- 3) ΚΩΝ)ΝΟΣ ΝΟΤΗΣ
- 4) ΔΗΜΟΣ Κ. ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ
- 5) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
- 6) ΚΩΝ)ΝΟΣ ΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
- 7) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΟΥ
- 8) ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΛΑΧΑΣ
- 9) ΚΩΝ)ΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ

Ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω ἐκλέγονται οἱ πέντε (5) πρῶτοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι γραμμένοι σύμφωνα μὲ τοὺς σταυροὺς προτιμήσεως ποὺ πῆρε ὁ καθένας.

Γιὰ τὴν Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

- 1) ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ
- 2) ΧΡΗΣΤΟΣ Ε. ΣΙΩΤΟΣ
- 3) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ

Ἐκλέγονται καὶ οἱ τρεῖς (3)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Παρ' ὅλο ποὺ ὁ Σύλλογος φέτος δὲν προγραμμάτισε ἐκδρομὴ γιὰ τὸν γιορτασμὸ τῆς Πρωτομαγιάς, οἱ χωριανοὶ μας στὰ Γιάννενα βρῆκαν τὸν τρόπο νὰ ἐκδράμουν ὅλοι μαζί. Ἔτσι 150 περίπου ἄτομα βρέθηκαν στὸ μοναστήρι τῆς Παλιουρῆς ἔξω ἀπὸ τὰ Γιάννενα, ὅπου ἔπαιξαν, χόρεψαν καὶ διασκέδασαν θαυμάσια. Ἐκτός ἀπὸ τὰ πατροπαράδοτα τραγούδια, χορεύτηκαν σὲ γενικὸ χορὸ καὶ τὰ «ματάκια» μιὰ καὶ φέτος τῇ Λαμπρῇ στὸ χωριὸ δὲν ἐγίνε χορὸς.

Τυχεροὶ αὐτοὶ ποὺ βρέθηκαν στὰ τέλη τοῦ Ἰούνη στὸ χωριό. Κι' αὐτὸ γιατί οἱ κερασιές φέτος ἦταν γεμάτες. Μόνο ποὺ τὰ πιὸ πολλά κεράσια ἦταν χτυπημένα ἀπ' τὸ χαλάζι ποὺ πέσσε τὸ Μάη, ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἄλλαξε τὴ γεύση τοῦ ὠραίου Σκλουπιώτικου κερασιοῦ. Περισσότερο βέβαια νὰ γραφεῖ ἀλλὰ τὸ ἀναφέρουμε, πὼς εἰδικὰ γιὰ τίς κερασιές δὲν ἰσχύει πλέον τὸ καθεστὼς τῆς ἰδιοκτησίας καὶ ὁ καθένας τρώει ἀπ' ὅπου βρεῖ. Σωστὸ ἄλλωστε κατὰ κάποιο τρόπο γιατί εἶναι κρίμα νὰ πηγαίνουν χαμένα, μιὰ καὶ οἱ γερόντοι ποὺ μῆναν στὸ χωριὸ ἢ δὲν μποροῦν νὰ τὰ φτάσουν ἢ πολλὲς φορές τὰ σνομπάρουν καὶ δὲν τὰ τρῶνε καθόλου.

ΛΥΣΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΙΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

2. ΞΗΡΟΠΗΓΑΔΟ
2. α) ΕΓΓΙΝΑ β) ΑΝΟΔΟ
3. α) ΚΑΖΑΝΙ β) ΡΟΚΑ
4. ΑΛΑΜΑΝΑ
5. α) ΡΟ β) ΓΑΜΠΡΟΣ
6. α) ΦΤΕΡΙ β) ΤΣΙ
7. α) ΩΣ β) ΚΑΤΟΓΓΟΙ
8. α) ΤΑΝΑ β) ΑΡΤΙΝΑ
9. ΙΑΙΣΙΑ
10. ΣΑΛΙΓΚΑΡΙΑ
11. α) ΣΚΑΛΑ β) ΙΣΙΑ

ΚΑΘΕΤΑ

1. ΞΕΚΑΡΦΩΤΟΣ
2. α) Η ΓΑΛΟΤΣΑ β) ΔΣ
3. α) ΡΙΖΑ β) ΚΑΙΝ
4. α) ΜΑΝΟ β) ΠΙΑΛΙΑ
5. α) ΠΑΝΑΓΙΩ β) ΙΓΑ
6. α) ΙΝΑ β) ΤΑΣΚΑ
7. α) ΓΑ β) ΑΜΗΑΡΙΑ
8. α) ΑΝΑ β) ΚΤΑΡΙ
9. α) ΔΟΚΑΡΙ β) ΙΣ
10. α) ΟΜΟ β) ΟΣΟΝ γ) ΑΙ
11. ΟΡΕΣΤΙΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΓΑΜΟΙ:

1. Ο Γιώργος Νίκου 'Αλεξίου με τη Χαρούλα Μαλαπέτσα απ' την 'Αθήνα.
2. Η 'Αμαλία Γιώργου Πραμαντιώτη με τον Νίκο Ραχιώτη από την 'Αμφιλοχία.
3. Ο 'Αθανάσιος Χρήστου Πατσιούρας με τη Δανάη Κώτσια από την Πρωτόπαππα.
4. Η Βασιλική Χρήστου Σπύρου με το Νίκο Βυζανιάρη απ' τη Χίο.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

1. 'Αποστόλης Σωτ. Νότης	κορίτσι
2. Γιώργος Κώστα 'Αλεξίου	κορίτσι
3. Χαρίλαος Κώστα Τζουβάρας	κορίτσι

ΘΑΝΑΤΟΙ:

Ο Χρήστος Χαρίλ. Γέροντας έτών 28 πέθανε στις 28 - 5 - 81 και τάφηκε στα Γιάννενα.

Το περιοδικό μας συλληπείται τούς οίकेίους του.

